

Første fase løber frem til forsommeren 1995. I denne periode skal der foretages en analyse af regeringskonferencens emner. Til det formål har regeringen iværksat et interministerielt arbejde under min ledelse. Det skal se på de forslag til emner, der er indeholdt i Maastricht-Traktaten. Det skal endvidere undersøge konklusionerne fra møder i Det Europæiske Råd af betydning for konferencen. Og endelig skal det inddrage de foreliggende oplysninger om andre medlemslandes holdninger og forventninger samt de foreliggende tilkendegivelser fra EU-institutionerne.

Parallelt med dette interministerielle arbejde udarbejder SNU sin rapport om Danmarks sikkerhedspolitiske situation. Rapporten forventes at foreligge i første halvår 1995.

Anden fase i forberedelserne løber fra forsommeren 1995 og ind i efteråret 1995. Til den tid vil det interministerielle arbejde være afsluttet, SNU's rapport foreligge og EF-institutionernes rapporter ligeså. Og til den tid vil oplysningerne om de andre landes forventninger og ønsker være langt mere fyldige. Vi vil kort sagt vide langt mere om konferencen, end vi gør i dag.

Det vil give et solidt grundlag for en bred offentlig og politisk debat. Den vil regeringen stimulere og på alle måder aktivt bidrage til. Målet er, at så mange som muligt inddrages, så vi opnår det bedst mulige beslutningsgrundlag forud for fastlæggelsen af danske holdninger.

Tredje fase i forberedelserne løber fra efteråret 1995 og frem til selve konferencen. I den periode vil regeringen i samarbejde med Folketingets partier udarbejde et dansk memorandum. Det skal indeholde de danske udspil til konferencen. I grundlaget herfor vil indgå de nævnte rapporter samt selvfølgelig den forudgående offentlige debat.

Regeringen har således tilrettelagt et forløb, der skal sikre den bedst mulige forberedelse til regeringskonferencen. Forskellen på det forløb, der er tilrettelagt her, og det forløb, der gik forud for Maastricht-Traktaten, er helt central for dagens forespørgsel. Sidste gang kom debatten om Traktaten især, efter at forhandlingerne var afsluttet. Denne gang ønsker vi at stimulere en bred offentlig debat, før regeringen formulerer sin holdning, og før regeringskonferencen starter. Det gør vi for bedre at kunne tage højde for de synspunkter, der gør sig gældende i befolkningen.

Det forløb, jeg her har skitseret, udelukker selvfølgelig ikke, at debatten om regeringskon-

ferencen tager fat allerede nu – tværtimod. Efter regeringens opfattelse vil det være helt på sin plads, at andre – herunder ikke mindst de politiske partier – allerede nu skaber debat om perspektiverne for EU's videre udvikling.

Debatten ser da også ud til at være godt på vej. Folketinget har allerede ved flere lejligheder taget hul på diskussionen af spørgsmål i forbindelse med regeringskonferencen. Aviserne har næsten dagligt artikler, der på den ene eller anden måde vedrører konferencen. Rundt om i landet bringes spørgsmålene op. Det ser regeringen som noget meget positivt.

Lad mig i den forbindelse fremhæve Rådet for Europæisk Politik. Dette organ blev netop skabt for at fremme debatten om de store europæiske spørgsmål, og det formål opfylder rådet. Det har allerede afholdt en række møder og arrangementer om centrale EU-emner. Den 29. i denne måned holder rådet møde under overskriften: »Skal Folketinget indgå et nyt nationalt kompromis?« Dette initiativ hilser regeringen velkommen, og jeg agter selvfølgelig selv at deltage i mødet.

Regeringen værdsætter også den rolle, Folketingets egen EU-oplysning spiller, og vi ønsker at fortsætte og udbygge den oplysningsvirksomhed – også de debatarrangementer – om EU, der finder sted overalt i landet. Samtidig håber vi som sagt, at Folketingets partier vil løfte deres del af opgaven. På den måde kan vi bidrage til, at debatten op til regeringskonferencen bliver så bred, så grundig og så omfattende som muligt.

Regeringen har således bevidst tilrettelagt sin forberedelse til regeringskonferencen med henblik på at sikre den bredest mulige debat forud for formuleringen af den danske holdning. Det er en fremgangsmåde, der ligger i god forlængelse af regeringens generelle Europapolitik.

Regeringen støtter varmt, at EU udvides til også at omfatte central- og østeuropæiske – herunder baltiske – lande. Vi ønsker, at EU sættes i stand til bedre at løse de problemer, der er fælles for Europas borgere, bliver mere åbent og demokratisk og bringer tingene nærmere til borgerne. Og vi insisterer på, at EU forbliver et funktionsdueligt retsfællesskab med faste spilleregler for omgangen mellem store og små lande. Det kræver, at EU videreudvikles i de kommende år, og det vil regeringen medvirke til.

Men udviklingen i EU må ikke ske hen over hovedet på Europas befolkninger. Et EU uden tilstrækkelig folkeligt fundament er en skrøbelig